

maal, nemlig det ærede Medlems Paastand om, at man ikke havde gennemført Valgloven af 1920 i Hast. Naar jeg har udtalt Ønsket om, at Valglovsforhandlingerne maatte blive bragt til Afslutning et Par Maaneder i hvert Tilfælde før, man kan antage, at det kommende Valg skal finde Sted, saa er det, fordi jeg mener, at det er nødvendigt at vise Vælgerne, at vise Partiorganisationerne ud over Landet det Hensyn, at de kan naa ved den nye Ordning at faa Sagerne tilrettelagt med Valg for Øje. Og dette Hensyn blev ikke vist i 1920. Det er muligt, at Omstændighederne hindrede dette Forslags Fædre i at tage et saadant Hensyn; men en Gentagelse bør ikke finde Sted. Vælgerne bør ikke være udsat for at komme til at staa overfor en fuldkommen Kassation af det, der var tilvejebragt paa det gamle Grundlag, og være tvunget til i Huj og Haast at tilvejebringe nye Opstillinger som Følge af den nye Valglov. Dette skal der Tid til, og det er det, jeg har udtalt ved Lovforslagets Fremsættelse; og derigennem har jeg ikke paa nogen Maade, som det ærede Medlem gentagende har villet antyde, villet udtrykke, at vel fremsætter jeg Forslaget, men jeg nærer egentlig ikke noget Ønske om at faa det gennemført, for jeg vil ikke give den tilstrækkelige Tid.

Det ærede Medlem siger, at det saakaldte Jensen-Sønderupske Forslag er ingenlunde dødt, det er ikke mere dødt end det Forslag, der foreligger her, og det ærede Medlem synes at have en i hvert Tilfælde i disse Dage opblussende Interesse for dette Forslag. Men Forholdet er dog dette, hvad det ærede Medlem ikke vil benægte, at det har han sablet ned i Valglovskommissionen baade i den oprindelige Skikkelse, hvori det fremsattes, og i den Skikkelse, som det senere fik. Han har sablet det ned absolut og ubetinget og stillet som et Vilkaar for, at han overhovedet vilde tale om denne Sags Gennemførelse paa den af Jensen-Sønderup foreslaaede Maade, at der gennemførtes en Grundlovsændring. Men det ærede Medlem ved, at der er et stort Flertal i dette Land, som ikke mener det ønskeligt, at vi lever i en permanent Grundlovsstrid, og derfor ved det ærede Medlem, at Vej frem til en Ordning ved en Grundlovsventil, som det ærede Medlem her gentagende har talt om, er der ikke; og det er i den Forbindelse, jeg har tilladt mig at citere Grundtvig i Omtalen af det Jensen-Sønderupske Forslag. Thi naar det ærede Medlem nu synes at nære saa varme

Følelser for dette i Modsætning til det her foreliggende, mener jeg vedvarende, at det er, fordi det ærede Medlem, naar Talen er om det Jensen-Sønderupske Forslag, staa overfor noget forbigaengent, noget, han har faaet gjort op med, medens derimod dette her er det, som der nu skal forhandles om, og som jeg trods alt, hvad der er fremkommet i modsat Retning, haaber, det skal lykkes i Forhandling med alle dem, der er Venner af Enkeltmandskredse, at føre frem til et positivt Resultat.

Det ærede Medlem sagde igen i Dag, at 100 Kredse var at foretrække for 80, og det vil jeg ingenlunde bestride; det kan det ærede Medlem have Ret i. Men jeg sagde til det ærede Medlem forleden, at om dette kan vi forhandle; dertil er jeg rede. Det ærede Medlem maa være klar over, at skal man forøge Kredsenes Tal, gaar det ud over Sikkerheden for absolut forholdsmæssig Repræsentation. Men er det ærede Medlem villig til at slaa af i den Henseende, er jeg villig til at forhandle med ham om den Forøgelse af Kredstallet, som han maatte fremsætte Ønske om.

Det ærede Medlem var inde paa, ligesom for øvrigt det ærede Medlem Hr. Rode, at skildre, hvilke store Vanskeligheder dette Forslag kunde føre til. Det ærede Medlem Hr. Rodes Skildring var ikke andet end en fortyndet Gengivelse af, hvad han fremstillede, da han havde Ordet forleden; det giver mig derfor ikke Anledning til synderlige Bemærkninger. Jeg har paa fyldestgørende Maade og med fuldkommen gode Tal bevist hele Uholdbarheden af det ærede Medlem Hr. Rodes Argumentation. Derimod fremførte det ærede Medlem Hr. Borgbjerg et nyt Eksempel — han syntes dog, han skulde støtte det ærede Medlem Hr. Rode i Bestræbelserne for at vise, at dette Forslag kunde føre til Vanskeligheder, og saa nævnte det ærede Medlem det Resultat, der vilde fremkomme i København, hvis Socialdemokraternes 14 Kandidater valgtes, og det ærede Medlem sagde, at i Tilfælde af, at der skulde blive Brug for flere, end der havde været opstillet i Kredsene, var der ikke givet Anvisning paa, hvorledes Opgaven skulde løses. Deri tager det ærede Medlem fejl. Det er faktisk saaledes, at der er givet i Forslaget Paalæg til Indenrigsministeren om overfor Folketinget at give Lister over Beregningerne paa Grundlag af Valget, som viser, i hvilken Række Suppleringsmandaterne skal tilflyde Omraaderne og indenfor Omraaderne Amterne og inden-